

A farkasalma (*Aristolochia clematitis* L.) antimikrobás hatásának vizsgálata

Bartha Sámuel Gergely¹, Papp Nóra¹, Kopcsányi Márton², Mágó Martin²,
Kerényi Mónika²

¹Pécsi Tudományegyetem, Farmakognózi Intézet, 7624 Pécs, Rókus u. 2.

²Pécsi Tudományegyetem, Orvosi Mikrobiológiai és Immunitástani Intézet, 7624 Pécs, Szigeti út 12.

Erdélyben napjainkban is élnek tradicionális gyógymódok, amelyek generációról generációra öröklődnek. Kutatómunkánk során Székelyföldön és a Szilágyságban végeztünk etnobotanikai gyűjtést (2010-2016), majd a feljegyzett gyógynövények helyi alkalmazását összevetettük tudományos adatbázisok adataival. Így jelöltük ki további vizsgálatra a farkasalmát (*Aristolochia clematitis*, Aristolochiaceae); levelét – korábbi adatokhoz hasonlóan – az adatközlők 78%-a említette a helyi állatgyógyászatban külsőleg sebek kezelésére. Jelen munkánk célja a növény antimikrobás hatásának tesztelése volt.

A növény levelének, szárának és gyökerének metanolos, hexános, kloroformos, etil-acetátos, butanolos és vizes kivonatát vizsgáltuk kémcsőhígításos módszerrel az alábbi törzsek esetében: *Staphylococcus aureus* (ATCC®25923), *Escherichia coli* (ATCC®25922), *Pseudomonas aeruginosa* (ATCC®27853), és *Candida albicans* (ATCC®90028).

A növény minden vizsgált részének vizes kivonata gátolta a *S. aureus*, *P. aeruginosa* és *C. albicans*, a szár és a levél metanolos kivonata a *P. aeruginosa* szaporodását. Vizes kivonatok esetén a növény gyökerének kivonata nagyobb gátlást fejtett ki a levél és szár kivonatokkal szemben.

Előzetes irodalmi adatok alapján a kloroformos fázissal kivonásra kerül a fajban előforduló arisztolochiasav, így valószínűsíthető, hogy az antimikrobás hatásának bizonyult vizes fázis a komponens kis mértékben tartalmazza (erre klinikai szempontból előnyösebbek, ami igereles lenne az alkalmazás szempontjából). További vizsgálatokat tervezünk a növény komponenseinek meghatározására, az arisztolochiasav mennyiségi mérésére az egyes fázisokban, illetve a kivonatok klinikai törzsekre gyakorolt hatására.

Témavezetők: Papp Nóra (PTE, Farmakognózi Intézet)
Kerényi Mónika (PTE, Orvosi Mikrobiológiai és Immunitástani Intézet)